

РЕШЕНИЕ

№ 313

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно гражданско дело № 20221000502578 по описа за 2022 година

при участието на секретаря Росица Й., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. С решение 122 от 21.04.2022 г. по гр.д. 364/2020 г. ОС Перник

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН по отношение на Е. А. Е. с ЕГН ***** и адрес: гр. ***, ж.к. „****“, бл.**, ап. * и Д. А. Е. - Й. с ЕГН:***** и адрес :гр. ***, ул. "****", бл.*, вх. "****", ап. ** на основание чл. 135 ЗЗД, договор за дарение сключен на 25.02.2020 г. между В. С. С. с адрес: гр. ***, ул. "****", №** с ЕГН:***** и малолетната Д. В. В. родена на ***** год. с ЕГН: ***** действаща чрез нейната майка и законен представител: Д. Б. В. с адрес: село ***, община ***, ул. "****" №** с ЕГН:*****, с Нотариален Акт за дарение на недвижими имоти със запазено вещно право на ползване и определен срочен модалитет № 68, том I, рег.№ 523, дело №64 от 2015 год. по описа на нотариус Н. З. с район на действие Районен Съд гр. Перник, следните недвижими имоти намиращи се в землището на град ***, Община Перник, Област Перник, представляващи самостоятелни обекти в сграда с идентификатор 55871.504.19.1 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет точка едно/ застроена площ 104 квадратни метра брой етажи 4, предназначение Жилищна сграда - многофамилна, в завършен груб строеж - 63 % съгласно Удостоверение по чл.181, ал.2 от ЗУТ с изх.№ 15/ТР-501 от 13.02.2015 год. на Община Перник и построена на основание договор за отстъпване правото на строеж /суперфиция/ върху държавна земя от 10.08.1983 год. на ОНС в Поземлен имот частна общинска собственост с идентификатор 55871.504.19 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет/, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-91/13.10.2008 год. на изпълнителният директор на АГКК, с адрес на имота :град ***, п.к.****, улица „****“ №** с площ от 402 квадратни метра, трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10м./, номер по преходен план :160 г /сто и шестдесет буква „г"/ парцел 7 /седем/, при съсед:

имот с идентификатор 55871.504.20, имот с идентификатор 55871.504.16, имот с идентификатор 55871.504.1365, имот с идентификатор 55871.504.18 А. Самостоятелен обект в сграда с имот с идентификатор 55871.504.19.1.7 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет точка едно точка седем/ по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-91/13.10.2008 год. на изпълнителният директор на АГКК, с адрес на имота :град ***, п.к.***, улица „***" №**, етаж * /едно/, намиращ се сграда 1 /едно/ разположена в поземлен имот с идентификатор 55871.504.19 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет/ с предназначение на самостоятелния обект :Гараж в сграда, брой нива на обекта : 1 /едно/, посочена в документа площ :няма данни, прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: имот с идентификатор 55871.504.19.1.6 и имот с идентификатор 55871.504.19.1.5 под обекта няма, над обекта : имот с идентификатор 55871.504.19.1.1, Б. Самостоятелен обект в сграда с имот с идентификатор 55871.504.19.1.1 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет точка едно точка едно/ по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-91/13, 10.2008 год. на изпълнителният директор на АГКК, с адрес на имота :град ***, п.к.****, улица „***" №** етаж * /две/ намиращ се сграда 1 /едно/ разположена в поземлен имот с идентификатор 55871.504.19 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет/ с предназначение на самостоятелния обект: Жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1 /едно/, посочена в документа площ: няма данни, прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: няма, под обекта: имот с идентификатор 55871.504.19.1.6, имот с идентификатор 55871.504.19.1.5 и имот с идентификатор 55871.504.19.1.7, над обекта : имот с идентификатор 55871.504.19.1.2 В. Самостоятелен обект в сграда с имот с идентификатор 55871.504.19.1.3 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и метри точка деветнадесет точка едно точка три/ по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-91/13.10.2008 год. на изпълнителният директор на АГКК, с адрес на имота :град ***,п.к.****, улица „***" №** етаж 4 /четири / намиращ се сграда 1 /едно/ разположена в поземлен имот с идентификатор 55871.504.19 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет/ с предназначение на самостоятелния обект :Друг вид самостоятелен обект в сграда, брой нива на обекта : 1 /едно/, посочена в документа площ :няма данни, прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж при съседни самостоятелни обекти в сградата ;на същия етаж: имот с идентификатор 55871.504.19.1.4 под обекта: имот с идентификатор 55871.504.19.1.2заедно с определеното вещно право на реално ползване на североизточната половина на Поземлен имот с идентификатор 55871.504.19 /Петдесет и пет хиляди осемстотин седемдесет и едно точка петстотин и четири точка деветнадесет/ и определено право на ползване и достъп до гореописаните недвижими имоти на северозападният вход на сградата като дарителят първият ответник В. С. С. си е запазил пожизнено и безвъзмездно вещно право на ползване върху дарените недвижими имоти и е определил срочен модалитет - докато е жив надарената няма право без писмено съгласие на него дарителят да продава дарява, заменя, ипотекира отдава под наем или сключва предварителни договори по чл.19 от ЗЗД с предмет горепосочените недвижими имоти.

ОСЪЖДА В. С. С. с адрес: гр. ***, ул. "****", №** и ЕГН:***** ДА ЗАПЛАТИ на Е. А. Е. с ЕГН ***** и адрес: гр. ***, ж.к. „****", бл.**, ап. * и Д. А. Е. - Й. с ЕГН:***** и адрес :гр. ***, ул. "****", бл.**, вх. "**", ап. ** сумата от 705.74 лв. /седемстотин и пет лева и 74 ст./ представляваща сторени по делото разноски.

Подадена е въззивна жалба от В. С. С. чрез адв. С. Д., с която се иска отмяна на решението с аргумента, че съдът не е разгледал възражението за изтекла давност на вземането на ищците и липсата на качеството кредитор, както и че презумпцията за знание е оборена. Съдът е констатирал, че пълномощното на подалия жалбата адвокат, представено

пред ОС Перник, не включва представителство пред въззивната инстанция, поради което са дадени указания за потвърждаване, което не е сторено в посочения срок.

Подаден е отговор от особения представител на Д. В. В., с който жалбата не се оспорва. Д. В. В. чрез своя особен представител е конституирана като въззивен жалбоподател. С молба от 30.11.2022 г. особеният представител адв. М. Е. в изпълнение на предоставената възможност е потвърдила въззивната жалба, подадена от В. С. С. чрез адв. С. Д.. Като е съобразил факта, че В. С. и Д. В. са необходими другари като ответници по иска с правно основание чл. 135 ЗЗД, съдът е приел производството за допустимо.

Страните не са направили доказателствени искания и въззивният състав не е събирал нови доказателства.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с иск с правно основание чл. 135 ал.1 ЗЗД. Фактическата обстановка е установена от ОС Перник. Спорни пред въззивната инстанция според оплакванията във въззивната жалба са въпросите има ли ищецът материално-правна легитимация по предявения иск поради твърдяно изтичане на погасителна давност на вземането му и оборена ли е презумпцията за знание на законния представител на малолетния приобретател по чл. 135, ал. 2 ЗЗД.

По делото не е спорно, че по н.о.х.д. №288 / 2001 г. по описа на ПОС е постановена и влязла в сила присъда, с която е уважен граждански иск на настоящите ищци срещу В. С. С./ Въз основа на издадения изпълнителен лист от наказателния съд е образувано изп.д.№ 5049 / 2007 г. по описа на ДСИ при ПРС. Не е спорно, че с нотариален акт за дарение №68, том.І, рег.№ 523, дело №64/2015 г. на нотариус № ** - гр. Перник, първият ответник В. С. С. дарил на втория ответник – малолетната си внучка Д. В. В. описаните в исковата молба недвижими имоти. От материалите по изп. д. № 5049/2007 г. по описа на РС Перник се установява, че с постановление от 27.05.2021 г., ДСИ е прекратил изпълнителното производство на осн. чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК, като е посочено, че последното изпълнително действие е на 28.12.2018 г.

Трайната съдебна практика приема, че искът по чл. 135 ЗЗД има за предмет потестативното право на кредитора да обяви за недействителна по отношение на себе си сделка/или друго правно действие/, с която длъжникът го уврежда. Това право възниква за кредитора, когато сделката е увреждаща и е безвъзмездна или е възмездна, но длъжникът и третото лице са знаели за увреждането, както и когато увреждащата сделка е извършена преди възникване на вземането, но тя е предназначена от длъжника и третото лице да увреди кредитора.

Увреждането на кредитора като елемент от фактическия състав на иска е от категорията на обективните предпоставки и предполага, че чрез извършеното правно действие длъжникът създава или увеличава неплатежоспособността си (така Решение № 456 от 25.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1294/2009 г., IV г. о., ГК, [решение № 407 от 29.12.2014 г. по гр. д. № 2301/2014 г.](#) IV г. о. ВКС и [решение 48 от 21.02.2014 г. по гр. д. № 4321/2013 г.](#) IV г. о. ВКС). В този смисъл е без значение дали кредиторът е можел да се удовлетвори от друго имущество на длъжника, с оглед нормата на чл. 133 от ЗЗД. Затова следва да се приеме, че е налице увреждане по отношение на ищеца.

Възражението на ответниците относно несъществуването на вземане на ищите поради погасяване по давност е неотносимо към предмета на настоящото дело. Съгласно трайната практика на ВКС искът по [чл. 135 ЗЗД](#) има за предмет потестативното право на кредитора да обяви за недействителна по отношение на себе си сделка (или друго действие), с която длъжникът го уврежда. Ако Павловият иск е съединен обективно с иска за вземането, предмет на делото наред с потестативното право са и правоотношенията, които легитимират ищеца като кредитор. В този случай съдът ще съобрази в решението по Павловия иск дали вземането съществува, както и в решението по иска за вземането - правната промяна. Кредиторът обаче може да предяви само Павловия иск, без да предяви вземането си или да предяви вземането си в друго производство. В този случай правоотношенията, от които произтича вземането, не стават предмет на делото по Павловия иск и съдът не може да

преценява дали съществуват правоотношенията, които легитимират ищеца като кредитор. (така Решение № 552 от 15.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 171/2009 г., IV г. о., ГК, Решение № 131 от 16.06.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4996/2013 г., III г. о., ГК). Ето защо, неоснователни са оплакванията във въззивната жалба, че неправилно съдът е отказал да разгледва възражението за изтекла погасителна давност, като го е преценил като неотнормено към спора. Тези мотиви на ОС Перник са съобразени с практиката на ВКС по иска по чл. 135 ЗЗД.

За пълнота следва да се отбележи, че изпълнителното дело е прекратено поради перемпция, но няма водено исково производство за установяване на погасяване на вземанията на ищите по давност. Нито ЧСИ, нито съдът по настоящото дело може да съобразява дали тези вземания са погасени по давност. Наред с това, доколкото в случая вземанията, събирани в изпълнително дело са установени с влязла в сила присъда съгласно чл. 117, ал. 2 ЗЗД, давността е петгодишна. Следва обаче да се има предвид обаче, че в случая петгодишната давност започва да тече не от датата на влизане в сила на присъдата, а предвид образуваното изпълнително производство - от 26.06.2015 г., когато е постановено тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК, което за първи път приема, че давност за вземането тече по време на изпълнителното производство, но изпълнителните действия я прекъсват. С т. 10 от тълкувателното решение е обявено за изгубило сила ППВС № 3/18.11.1980 г., което приемаше, че давност по време на изпълнителното производство не тече. Към момента по въпроса от кога се прилага посоченото тълкувателно решение е налице противоречива практика на ВКС, поради което по него е образувано тълкувателно дело № 3/2020 г. на ОСГТК, по което все още не е постановено решение. Настоящият съдебен състав обаче споделя практиката, която приема, че следва да се държи сметка за това, дали тълкувателният акт (Постановление или Тълкувателно решение) за пръв път тълкува дадена правна норма или същият следва вече направено тълкуване на правната норма. Тълкувателните актове не съществуват самостоятелно, а само във връзка с конкретна правна норма, която е предмет на тълкуване. Ето защо, когато тази норма за пръв път се тълкува, то тълкувателният акт има действие от момента на приемане на тълкуваната правна норма. Когато обаче тълкуването е последващо и е в следствие промяна в тълкуваната правна норма или свързани с нея други правни норми, или пък има промяна в общественно-икономическите условия, които правят вее даденото тълкуване неприложимо или несъответно на действителния смисъл на закона, то вече даденото тълкуване следва да се изостави и да бъде дадено ново тълкуване. Доколкото тълкуването е задължително за съответните органи и те са длъжни да се съобразяват с него, не може да се изисква те да се съобразяват с тълкуване, което още не е дадено. Поради това последващите тълкувания на дадена правна норма следва да се приеме, че действат занапред (така напр. Решение № 170/17.09.2018 г. по гр.д. № 2382/2017 г. на ВКС, IV г.о.) Доколкото посоченото по-горе тълкувателно решение прави последващо тълкуване на чл. 116, б. „в“ ЗЗД (след първичното тълкуване, дадено с ППВС № 3/1980 г.), то действа занапред. На следващо място, последното изпълнително действие съобразно тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК е на 28.12.2018 г. и от тази дата до подаването на исковата молба на 19.02.2020 г. в РС Перник давностният срок не е изтекъл.

Вземането на ищите е възникнало преди датата на безвъзмездната разпоредителна сделка от 25.02.2015 г. Дарението като безвъзмездно разпореждане обективно предполага намаление актива на длъжника, който актив би послужил за удовлетворяване кредитора – взыскател при принудителното изпълнение. Знанието на длъжника – ответник В. С. е очевидно, с даряването на имоти на свой низходящ от втора степен ответника Д. В. е намалил възможността на кредитора – настоящите ищци да се удовлетвори от имуществото му / в този смисъл Решение № 45 / 01.06.2011 г. на III г.о на ВКС по гр. д. № 450/2010 г. /. Доказателства в противния смисъл въпреки изрично указаната доказателствена тежест не са събрани, поради което исковата претенция е основателна. Неоснователни са оплакванията, че ОС Перник не е преценил събраните свидетелски показания като оборващи презумпцията за знание на законния представител на малолетния приобретател. Сделката е безвъзмездна, поради което следва да се прецени единствено знанието на длъжника. Възражението за

оборване на презумпцията за знание у приобретателя и неговия законен представител е неотнормено към настоящия спор, тъй като при дарение изобщо не се изследва неговото знание.

По повод направеното от ответника възражение за погасяване на исковата претенция по давност съдът излага следните съображения. ВКС в свои Решение №311/2010 по гр.д № 308/2009 IV г.о. ВКС и Решение № 342 от 2010 г. по гр.д №430/2009 III г.о. на ВКС, Решение № 294 / 14.07.2011 г. по гр.д. № 1220/2010 г. III г.о. на ВКС приема, че давността за обявяване на относителна недействителност на увреждащата сделка тече от момента на сключването ѝ. Ето защо от сключването на сделката на 25.02.2015 г. до предявяване на иска на 19.02.2020 година, не е изтекла погасителна давност на правото да се иска обявяване на относителната ѝ недействителност .

Налице са предпоставките за уважаване на иска и обявяване на относителната недействителност по отношение на ищите на договора за дарение на недвижим имот.

Поради съвпадане на изводите на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора в полза на ответниците по жалбата следва да се присъдят разноси в размер на 900 (деветстотин) лева.

С тези мотиви, Апелативен съд – София, 1 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 122 от 21.04.2022 г. по гр.д. 364/2020 г. на Окръжен съд Перник.

ОСЪЖДА В. С. С. ЕГН:***** и Д. В. В. ЕГН: ***** да заплатят на Е. А. Е. с ЕГН ***** и Д. А. Е. - Й. с ЕГН:***** разноси за въззивната инстанция в размер на 900 (деветстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____